

ਉਲਠੇ ਕਾਠਠਾਠ ਚੱਚੁਠ ਫੁੱਠਠ ਫੁੱਠ?

"ਏ ਨਬੀ! ਅਪਨੀ ਪਤਨੀਠ, ਅਪਨੀ ਬੇਟੀਠ ਠੁਰ ਈਮਾਨ ਵਾਲੇ ਲੋਗੋਂ ਕੀ ਸੁਤਰੀਠੋਂ ਸੇ ਕਹੁ ਢੇਂ ਕਿ ਵੇ ਅਪਨੇ ਊਪਰ ਅਪਨੀ ਚਾਢੇਂ ਡਾਲ ਲੀਯਾ ਕਰੇਂ। ਯਹੁ ਈਸਕੇ ਅਢਿਕ ਨਿਕਟੁ ਹੈ ਕਿ ਵੇ ਪਹਚਾਨ ਲੀ ਝਾਏਂ, ਫੀਰ ਉਨ੍ਹੇਂ ਕਸ਼ਟ ਨ ਪਹੁੰਚਾਯਾ ਝਾਏ। ਠੁਰ ਅਲੁਲਾਹੁ ਬਹੁਤ ਕਸ਼ਮਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ, ਅਤੁਯੰਤ ਢਯਾਵਾਨੁ ਹੈ।" [205] [ਸੂਰਾ ਅਲ-ਅਹੁਝਾਬ : 59]

ਮੁਸੁਲਿਮ ਮਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਸ਼ਬੁ ਢੇ ਅਰੁਠ ਕੋ ਅਚੁਚੁਠੀ ਤਰਹੁ ਸਮਝੁਤੀ ਹੈ। ਝਬ ਵਹੁ ਅਪਨੇ ਬਾਪ, ਮਾਈ, ਬੇਟਾ ਏਵੰ ਪਤੀ ਸੇ ਪੁਯਾਰ ਕਰੁਤੀ ਹੈ, ਤੋ ਸਮਝੁਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨਮੇਂ ਸੇ ਹਰ ਏਕੁ ਕੇ ਸਾਠ ਪੁਯਾਰ ਕੀ ਏਕੁ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਹੈ। ਅਪਨੇ ਪਤੀ, ਅਪਨੇ ਪਿਤਾ ਯਾ ਅਪਨੇ ਮਾਈ ਸੇ ਉਸਕੀ ਮੋਹੁਬੁਬਤ ਉਨਮੇਂ ਸੇ ਹਰ ਏਕੁ ਕੋ ਉਸਕਾ ਅਢਿਕਾਰ ਢੇਨੇ ਕੀ ਮਾੰਗੁ ਕਰੁਤੀ ਹੈ। ਉਸਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਉਸਪਰੁ ਅਢਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕਿ ਉਸਕਾ ਸਮੁਮਾਨ ਹੋ, ਮਲਾਈ ਕੇ ਸਾਠ ਪੇਸ਼ ਆਯਾ ਝਾਏ, ਈਸੀ ਤਰਹੁ ਉਸਕੇ ਬੇਟੇ ਕਾ ਉਸਪਰੁ ਹਕੁ ਹੈ ਕਿ ਉਸਕੀ ਢੇਖੁ-ਮਾਲ ਹੋ ਏਵੰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾ ਢੀ ਝਾਏ। ਵਹੁ ਅਚੁਚੁਠੀ ਤਰਹੁ ਸਮਝੁਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਬ, ਕੈਸੇ ਠੁਰ ਕਿਸਕੇ ਸਾਮਨੇ ਅਪਨੀ ਸ਼ੋਮਾ ਝਾਹਿਰ ਕਰੁਨੀ ਹੈ। ਵਹੁ ਕਿਸੀ ਅਝਨਬੀ ਕੇ ਸਾਠ ਮਿਲੁਤੇ ਸਮਯ ਉਸ ਤਰਹੁ ਕਾ ਕਪੜਾ ਨਹੀਂ ਪਹਨੁਤੀ, ਝਿਸ ਤਰਹੁ ਕਾ ਕਪੜਾ ਕਿਸੀ ਕੁਰੀਬੀ ਕੇ ਸਾਠ ਮਿਲੁਤੇ ਸਮਯ ਪਹਨੁਤੀ ਹੈ। ਵਹੁ ਏਕੁ ਹੀ ਹਾਲਤ ਮੇਂ ਸਬਕੇ ਸਾਮਾਨੇ ਨਹੀਂ ਆੁਤੀ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਹਿਲਾ ਏਕੁ ਸੁਵਤੰਤਰ ਮਹਿਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਢੂਸਰੋਂ ਕੀ ਝੁਵਾਹਿਸ਼ ਠੁਰ ਫੈਸ਼ਨ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਬੰਢੀ ਬਨਨੇ ਸੇ ਈਨਕਾਰ ਕਰ ਢਿਯਾ ਹੈ। ਵਹੁ, ਉਸ ਤਰਹੁ ਕਪੜਾ ਪਹਨੁਤੀ ਹੈ ਝੋ ਉਸਕੇ ਲੀਏ ਉਚਿਤ ਹੋ, ਝੋ ਉਸੇ ਝੁਸ਼ੀ ਪੁਰਢਾਨ ਕਰੇ ਠੁਰ ਉਸਕੇ ਸੁਸ਼ੁਟਿਕਰੁਤਾ ਕੋ ਰਾਝੀ ਕਰੇ। ਢੇਖੁਏ, ਕੈਸੇ ਪਸ਼ਿਚਮ ਮੇਂ ਮਹਿਲਾਏਂ ਫੈਸ਼ਨ ਠੁਰ ਫੈਸ਼ਨ ਹਾਉਸੋਂ ਕੀ ਗੁਲਾਮ ਬਨ ਗਈ ਹੈਂ। ਯਢਿ ਉਨਸੇ ਕਹਾ ਝਾਏ ਕਿ ਈਸ ਸਾਲ ਕਾ ਫੈਸ਼ਨ ਚੁਠੋਟੀ, ਟਾਈਟ ਪੈਂਟ ਪਹਨਨੇ ਕਾ ਹੈ, ਤੋ ਮਹਿਲਾਏਂ ਉਸੇ ਪਹਨਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਢੀਝੁ ਪੜੁਤੀ ਹੈਂ ਠੁਰ ਯਹੁ ਨਹੀਂ ਢੇਖੁਤੀ ਹੈਂ ਕਿ ਯਹੁ ਉਨਕੇ ਲੀਏ ਫਿਟੁ ਹੈ ਯਾ ਉਸੇ ਪਹਨਨੇ ਮੇਂ ਉਨ੍ਹੇਂ ਆਰਾਮ ਮਹਸੂਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀਂ।

ਆਝ ਮਹਿਲਾਠੋਂ ਕੀ ਸੁਠਿਤੀ ਕਿਸੀ ਸੇ ਚੁਠਿਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਝਬ ਉਨ੍ਹੇਂ ਏਕੁ ਵਸੁਤੁ ਬਨਾ ਢਿਯਾ ਗਯਾ ਹੈ। ਲਗਮਗ ਹਰੁ ਵਿਝਾਪਨ ਯਾ ਪੁਕਾਸ਼ਨ ਮੇਂ ਨਗਨ ਮਹਿਲਾ ਕੀ ਤਸੁਵੀਰ ਹੋੁਤੀ ਹੈ, ਝੋ ਪਸ਼ਿਚਮੀ ਮਹਿਲਾਠੋਂ ਕੋ ਈਸ ਯੁਗੁ ਮੇਂ ਉਨਕੇ ਮੂਲੁਯ ਕਾ ਏਕੁ ਅਪੁਰੁਤੁਯ ਕਸ਼ ਸੰਢੇਸ਼ ਢੇਤਾ ਹੈ। ਮੁਸੁਲਿਮ ਮਹਿਲਾ ਕਾ ਅਪਨੀ ਝੂਬਸੂਰੁਤੀ ਕੋ ਚੁਪਾਨਾ, ਯਹੁ ਪੂਰੀ ਢੁਨੀਯਾ ਕੋ ਏਕੁ ਸੰਢੇਸ਼ੁ ਹੈ ਕਿ ਵਹੁ ਬਹੁਮੂਲੁਯ ਈਸਾਨ ਠੁਰ ਅਲੁਲਾਹੁ ਕੀ ਠੁਰ ਸੇ ਸਮੁਮਾਨੀਯੁ ਹੈ। ਝੋ ਉਸਸੇ ਬਰੁਤਾਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਸਕੇ ਲੀਏ ਅਨਿਵਾਰੁਯੁ ਹੈ ਕਿ ਵਹੁ ਉਸਕੇ ਝਾਨ, ਸਮੁਯੁਤਾ, ਉਸਕੇ ਢੁਢੁ ਵਿਸ਼ੁਵਾਸ ਠੁਰ ਵਿਚਾਰ ਕੋ ਢੇਖੁਕਰੁ ਨਿਰੁਠੁਯ ਲੇ, ਨ ਕਿ ਉਸਕੇ ਝਿਸੁਮ ਕੀ ਝੂਬਸੂਰੁਤੀ ਕੋ ਢੇਖੁਕਰੁ।

ਮੁਸੁਲਿਮ ਮਹਿਲਾ ਈਸ ਬਾਤ ਕੋ ਮੀ ਸਮਝੁਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਵ ਸੁਵਮਾਵ, ਝਿਸਪਰੁ ਅਲੁਲਾਹੁ ਨੇ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਪੈਢਾ ਕੀਯਾ ਹੈ, ਉਸਕੀ ਮਾੰਗੁ ਯਹੁ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਝ ਕੀ ਰਕਸ਼ਾ ਠੁਰ ਅਪਨੇ ਆਪਕੋ ਕਸ਼ਟ ਸੇ ਬਚਾਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਵਹੁ ਅਪਨੀ ਝੂਬਸੂਰੁਤੀ ਕੋ ਅਝਨਬੀਠੋਂ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਪੁਕਟੁ ਨ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਸਮਝੁਤਾ ਹੂੰ ਕਿ ਈਸ ਤਠੁਯ ਕਾ ਕੋਈ ਈਂਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਏਕੁ ਝੂਬਸੂਰੁਤ ਲੜੁਕੀ ਝੋ ਝੁਲੇਆਮ ਅਪਨੀ ਝੂਬਸੂਰੁਤੀ ਝਾਹਿਰ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਗੁਰੁਵ ਮਹਸੂਸ ਕਰੁਤੀ ਹੈ, ਝਬ ਵਹੁ ਬੁਢਾਪੇ ਕੋ ਪਹੁੰਚੁਤੀ ਹੈ, ਤੋ ਯਹੁ ਈਚੁਚੁਠਾ ਕਰੁਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼ ਸਮੀ ਮਹਿਲਾਏਂ ਪੁਰੁਢਾ ਕਰੁਤੀਂ।

